JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
26 päivänä syyskuuta 2002 [1]

1. Tässä kanteessa, joka on esitetty EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, Italian tasavalta vaatii maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 1 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn päätöksen 1999/187/EY [2] muuttamisesta tehdyn päätöksen osittaista kumoamista.

2. Italian tasavalta kiistää riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä vaaditaan tekemään viisi rahoituskorjausta varainhoitovuoden 1995 osalta ilmoitettuihin menoihin. Menot koskevat viljan julkisen varastoinnin hallinto- ja valvontakustannuksia. Vaaditut korjaukset esitetään seuraavassa:

— 3 358 746 955 Italian liiran (ITL), 807 967 249 ITL:n ja 22 116 046 015 ITL:n kiinteämääräiset rahoituskorjaukset durumvehnän varastointikustannuksia koskevien menojen osalta

— yhteensä 54 518 294 818 ITL:n suuruiset kiinteämääräiset rahoituskorjaukset durumvehnän varastointikustannuksia koskevien menojen osalta

— 1 923 101 478 ITL:n suuruinen rahoituskorjaus, joka vastaa sen vakuuden määrää, joka olisi pitänyt siirtää Algeriaan vietävän durumvehnän myynnin yhteydessä

— 9 965 368 843 ITL:n rahoituskorjaus, joka vastaa vehnä-, ohra- ja maissivarastoissa havaittujen erojen arvoa varainhoitovuoden 1994 lopun ja varainhoitovuoden 1995 alun välisenä aikana

— 2 502 127 250 ITL:n rahoituskorjaus, joka vastaa niiden korjausten määrää, jotka komissio merkitsi vehnää, ohraa ja maissia koskevaan kuukausittain tehtävään ennakkoilmoitukseen.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — EYVL L 61, s. 15 (jäljempänä riidanalainen päätös).

3. Italian tasavalta kiistää myös komission päätöksen kieltäytyä myöntämästä sille 11 952 457 079 ITL:n suuruista summaa, jotta se voisi suorittaa laskut, jotka koskevat viljan myyntiä julkiseen interventioon.

4. Tehtyjen korjausten perustelut on koottu EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevista tuloksista laadittuun yhteenvetokertomukseen varainhoitovuodesta 1995.[3] Tarkastelen näiden eri korjausten erityispiirteitä (I—VII kohdassa).

I 3 358 746 955 ITL:n, 807 967 249 ITL:n ja 22 116 046 015 ITL:n kiinteämääräiset rahoituskorjaukset durumvehnän varastointikustannuksia koskevien menojen osalta

A *Tosiseikat*

5. Komissio havaitsi paikan päällä tehtyjen tarkastusten aikana huomattavia eroja Italian viranomaisten tekemän varainhoitovuotta 1995 koskevan vuosittaisen ilmoituksen sekä todellisen varastotilanteen välillä durumvehnän interventiovarastojen osalta. Komissio päätti saatavilla olevien tietojen perusteella seuraavaa:

— vähentää budjettikohdan 1011.003 osalta ilmoitettuja menoja 3 358 746 955 ITL:n suuruisella summalla

— vähentää budjettikohdan 1012.003 osalta ilmoitettuja menoja 807 967 249 ITL:n suuruisella summalla

— lisätä budjettikohdan 1013.003 osalta ilmoitettuja menoja 22 116 046 015 ITL:n suuruisella summalla.

B *Italian tasavallan väitteet ja niiden perustelut*

6. Italian tasavalta väittää riidanalaista rahoituskorjausta laittomaksi. Se esittää väitteensä tueksi seuraavat perustelut:[4]

3 — Asiakirjan VI/6462/98 12.1.1999 vahvistettu versio (jäljempänä yhteenvetokertomus) (vastineen liitteeseen 1 sisällytetyt kohdat).

4 — Kannekirjelmä (s. 2 ja 3).

"Varastoidun viljan 1.10.1994 (eli varainhoitovuoden 1995 alussa) rekonstruoitu määrä oli 715 241,791 tonnia. Tämä määrä jakautuu seuraavasti:

1.10.1994 muodostettu varasto (inventointitarkastusten perusteella)
639 282,836 t

+ Casillo-yrityksen varasto
91 664,845 t

+ Federconsorzi-yrityksen varasto
117,980 t

+ Molini Nuova Daunia -yrityksen varasto
7 681,500 t

Vähennetään CO.GE.A-yrityksen puuttuva varasto 23 505,900 t

Varaston tila 1.10.1994
715 241,251 t

Komission yksiköt ovat huomauttaneet kyseisestä Italian viranomaisten ilmoittamasta varastosta, että sen sisältämän tavaran paino ylitti 174 640,558 tonnilla EMOTR:n taulukoissa 30.9.1994 (joka on varainhoitovuoden 1994 loppu) aiemmin mainitun 540 601,233 tonnin määrän. Komission yksiköiden mukaan ero selittyi sillä, että Italian viranomaiset olivat kasvattaneet varastoja 198 146,458 tonnilla ja vähentäneet niitä vastaavasti 23 505,900 tonnilla.

On syytä panna merkille, että riippumatta niistä syistä, joilla on perusteltu tehtyjä erityisiä rahoituskorjauksia, komission yksiköt ilmoittivat 9.2.2000 päiväämällään kirjeellä N:o 4014 hyväksyneensä durumvehnävarastojen kasvattamisen 174 640,558 tonnilla varanhoitovuodesta 1995 lukien, vaikka komissio vahvistikin sittemmin negatiivisen korjauksen.

Komission esittämä kanta paljastaa sille aiheutuneen perusteettoman edun suh-

teessa Italian valtion maksamiin eri varastointikustannuksiin, jotka koskevat mainittuja varastoja koko varainhoitovuoden 1995 osalta.

— —

Näin ollen on syytä kumota ehdotettu 26 282 760 219 ITL:n negatiivinen korjaus."

C *Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta*

7. On syytä muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan [5] näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta yhteisöjen tuomioistuin voi tarvittaessa harjoittaa valvontaansa tarvitsematta tukeutua muihin tietoihin. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeushallinnon takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kantaja perustaa vaatimuksensa, ilmenevät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta silti yhdenmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kanteen tekstistä.

8. Tässä tapauksessa katson kuitenkin, ettei kyseinen kannekirjelmä täytä edellä mainittuja vähimmäisvaatimuksia.

9. Italian tasavallan esittämien perustelujen avulla ei ole mahdollista määrittää selkeästi niitä oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, joilla se perustelee kumoamisvaatimuksensa. Vaikka on totta, että komissiolla oli mahdollisuus esittää puolustuksensa edullisessa valossa asiassa omaksumiensa tietojen ja sen aseman ansiosta, joka sillä on oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, on todettava, ettei yhteisöjen tuomioistuimella sitä vastoin ole valtuuksia harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa yksistään kannekirjelmän sisältämien tietojen perusteella. Tältä osin on syytä muistuttaa, ettei yhteisöjen tuomioistuin voi tulla kantajan tai hänen asianajajansa tilalle pyrkimällä itse etsimään asiaa koskevista asiakirjoista sellaiset tiedot (ja määrittelemään ne), joita se voisi pitää kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten perusteluina. [6]

5 — Ks. esim. asia C-347/88, komissio v. Kreikka, tuomio 13.12.1990 (Kok. 1990, s. I-4747, 28 kohta) ja asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992 (Kok. 1992, s. I-2187, 17—19 kohta) sekä asia T-195/95, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 6.5.1997 (Kok. 1997, s. II-679, 20—27 kohta); asia T-113/96, Dubois et Fils v. neuvosto ja komissio, tuomio 29.1.1998 (Kok. 1998, s. II-125, 29 ja 30 kohta); yhdistetyt asiat T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 20.4.1999 (Kok. 1999, s. II-931, 39—43 kohta). Ks. myös asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993 (Kok. 1993, s. II-523, 20—26 kohta); asia T-56/92, Koelman v. komissio, määräys 29.11.1993 (Kok. 1993, s. II-1267, 21—24 kohta) ja asia T-73/99, Meyer v. neuvosto ja komissio, määräys 1.6.1999 (Kok. 1999, s. II-1739, 7 ja 8 kohta).

6 — Ks. esim. em. asiassa Koelman v. komissio annettu määräys (23 kohta).

10. Näin ollen ehdotan, ettei yhteisöjen tuomioistuin ota ensimmäistä kumoamisperustetta käsiteltäväksi.

II 54 518 294 818 ITL:n kiinteämääräiset rahoituskorjaukset durumvehnän varastointikustannuksia koskevien menojen osalta

A *Asiaa koskevat oikeussäännöt*

11. Lokakuun 29 päivänä 1975 annetun neuvoston asetuksen N:o 2727/75 [7] tarkoituksena on täyttää yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet vilja-alalla sekä erityisesti saavuttaa markkinoiden vakaus. [8] Kyseisen asetuksen 7 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden nimittämien interventioelinten velvollisuudesta ostaa niille tarjottu vilja, jos tarjoukset vastaavat tiettyihin tuotteiden laatua koskeviin edellytyksiin. [9] Tullakseen hyväksytyiksi tuotteiden on oltava laadultaan "virheettömiä, kunnollisia ja myyntilaatua". [10] Tuotteiden laatu on todistettava siinä yhteydessä otettujen näytteiden perusteella, jolloin vilja esitellään interventioelimelle. [11]

12. Interventioelinten hallussa olevan viljan ostoa ja varastointia koskevat toimenpiteet rahoitetaan EMOTR:sta [12] 27.11.1990 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 3492/90 [13] säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

13. Edellä mainitussa asetuksessa säädetään siitä, että kansallisten elinten on laadittava vuosittainen tilinpäätös jokaisen sellaisen tuotteen osalta, jota julkiseen varastointiin liittyvät interventiotoimenpiteet koskevat. [14] Vuosittaisesta tilinpäätöksestä on käytävä ilmi erityisesti tuotteiden varastoinnista aiheutuneet menot. Kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteu-

7 — Asetus vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 281, s. 1).

8 — Johdanto-osan neljäs perustelukappale.

9 — Kyseinen velvollisuus on säilytetty vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 (EYVL L 181, s. 21) 4 artiklassa. Kyseinen asetus on korvannut asetuksen N:o 2727/75 markkinointivuodesta 1993/1994 alkaen.

10 — Interventioelinten suorittaman viljojen haltuunoton menettelyistä ja edellytyksistä 11 päivänä heinäkuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1569/77 2 artikla (EYVL L 174, s. 15). Kyseiset velvollisuudet on säilytetty interventioelinten suorittaman viljojen haltuunoton menettelyistä 19 päivänä maaliskuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 689/92 2 artiklassa (EYVL L 74, s. 18). Kyseinen asetus on korvannut asetuksen N:o 1569/77 1.7.1992 alkaen.

11 — Asetuksen N:o 1569/77 3 ja 4 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna 25.4.1990 annetulla komission asetuksella N:o 1022/90 (EYVL L 106, s. 11). Tämä periaate on säilytetty asetuksen N:o 689/92 3 artiklassa.

12 — Ks. interventioiden rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1883/78 1 artikla (EYVL L 216, s. 1).

13 — Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston tilinpäätöksessä julkisena varastointina toteutettavien interventiotoimenpiteiden rahoituksen osalta huomioon otettavista tekijöistä annettu asetus (EYVL L 337, s. 3).

14 — Asetuksen N:o 3492/90 1 artiklan 1 kohta. Ks. myös asetuksen N:o 1883/78 4 artiklan 1 kohta.

tettava välttämättömät toimenpiteet taatakseen tuotteiden moitteettoman säilymisen. Asetuksen 5 artiklan mukaan tosiasiallisten varastointiolosuhteiden tai liian pitkäaikaisen säilytyksen vuoksi vahingoittuneet määrät merkitään kirjanpitoon interventiovarastoista poistetuiksi päivänä, jona katoaminen tai vahingoittuminen on todettu.

14. Kyseisen tekstin soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään 12.12.1990 annetussa komission asetuksessa N:o 3597/90. [15] Sen 2 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetään, että mikäli tuotteen vahingoittuminen tai tuhoutuminen johtuu huonoista säilytysoloista, tuotteen arvo on merkittävä kirjanpitoon 1 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Kyseisessä kohdassa todetaan, että puuttuvien määrien arvo lasketaan "kertomalla kyseiset määrät standardilaadun osalta varainhoitovuoden ensimmäisenä päivänä voimassa olevalla perusinterventiohinnalla, jota on korotettu viidellä prosentilla". Asetuksen 7 artiklassa säädetään lisäksi, että jos tuote ei enää täytä varastoinnille asetettuja edellytyksiä, kyseiset määrät on merkittävä kirjanpitoon myyntinä hintaan, johon ne on ostettu. Kirjanpitoon kunkin hylätyn määrän osalta merkityt saapumis-, poistamis- ja varastointikulut vähennetään ja viedään erikseen tileille. Tässä tarkoituksessa varastointikulut lasketaan kertomalla hylätyt määrät poistamiskuukautena voimassa olevilla vastaavien kiinteämääräisten summien summalla ja maatalouden muuntokurssilla.

15 — Interventioelimien suorittamaan maataloustuotteiden ostoon, varastointiin ja myyntiin johtavia interventiotoimenpiteitä koskevista kirjanpitosäännöistä annettu asetus (EYVL L 350, s. 43).

B *Tosiseikat*

15. Consorzio Controlli Integrati in Agricoltura -nimisen osuuskunnan (integroidusta valvonnasta vastaava maatalousalan osuuskunta, jäljempänä CCIA) maaliskuussa 1995 suorittamassa tarkastuksessa ilmeni, että 122 709,192 tonnia Coop. San Giorgio -nimisen yrityksen varastoihin varastoidusta durumvehnästä oli huonolaatuista. [16]

16. Komissio totesi 84 481,128 tonnista durumvehnää, ettei vehnä täyttänyt interventioon hyväksymistä vaadittuja edellytyksiä. Komission mukaan vehnän laatu oli huonoa jo sen ostohetkellä. Näin ollen komissio määräsi asetuksen N:o 3597/90 7 artiklan soveltamiseksi Italian viranomaisten maksettavaksi riidanalaisten määrien ostohinnan sekä markkinointivuoden 1990/1991 alun ja varainhoitovuoden 1995 lopun välisenä aikana kirjanpitoon merkityt varastointikulut.

17. Komissio katsoi jäljelle jäävän 38 228,064 durumvehnätonnin osalta, että vehnän vahingoittuminen johtui huonoista

16 — On syytä panna merkille, että Italiassa toimiva Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo -niminen interventioelin (valtion interventioelin maatalousmarkkinoiden alalla, jäljempänä AIMA) on siirtänyt kaikki viljan ostoon ja varastointiin liittyvät toimet yksityisille toimijoille (it. "enti assuntori") (ks. yhteenvetokertomuksen s. 89). Coop. San Giorgio on yksi tällainen yksityinen toimija.

säilytysoloista. Näin ollen komissio määräsi asetuksen N:o 3597/90 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti Italian viranomaisten maksettavaksi kyseisen määrän vasta-arvon sekä maaliskuun 1995 ja varainhoitovuoden 1995 lopun välisenä aikana kirjanpitoon merkityt varastointikulut. Vaaditun rahoituskorjauksen kokonaismäärä on 54 518 294 818 ITL.

C *Kanne*

18. Italian tasavalta kiistää edellä mainitun rahoituskorjauksen. Se vetoaa kahteen perusteluun, joita ovat:

— asetuksen N:o 3597/90 2 ja 7 artiklan rikkominen, ja

— riidanalaisten tuotteiden määrän arvioinnissa tapahtunut virhe.

19. Aion tarkastella kaikkia näitä perusteluja.

1) Asetuksen N:o 3597/90 2 ja 7 artiklan rikkominen

20. Italian tasavalta väittää, että 84 481,128 tonnin ensimmäinen durumvehnäerä täytti kaikki yhteisön lainsäädännössä vaaditut edellytykset sillä hetkellä, jolloin se esiteltiin interventioelimelle. Tässä tarkoituksessa se esitti 37 todistusta Consulchimica de Crotone -nimisen (Italiassa toimivan) yksityisen laboratorion[17] tekemistä analyyseista. Todistuksilla todistettiin vehnän laatu siinä vaiheessa, kun varastointielin osti vehnän. Italian tasavalta katsoo, ettei komissio voi täten asetuksen N:o 3597/90 7 artiklan soveltamiseksi määrätä maksettavaksi durumvehnän hankinta- ja varastointikuluja tuotteiden hankintapäivämäärästä lukien. Komission olisi pitänyt soveltaa asetuksen N:o 3597/90 2 artiklan 3 kohdan c alakohtaa ja määrätä maksettavaksi ainoastaan vasta-arvo ja varastointikulut siitä päivämäärästä lukien, jolloin tuotteen vahingoittuminen todettiin.

21. Ennen edellä esitetyn perustelun tarkastelua on syytä muistuttaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisista periaatteista, jotka koskevat todistustaakkaa EMOTR:n tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevissa riita-asioissa.

22. Kuten olen todennut, EMOTR:sta rahoitetaan ainoastaan yhteisön sääntöjen

17 — Kannekirjelmän liitteet B1—B37.

mukaan maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä toteutetut toimenpiteet. Riita-asioissa komissiolle kuuluu sen osoittaminen, että maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia sääntöjä on rikottu.[18] Komissio on siis "velvollinen perustelemaan päätöksensä, jolla se toteaa asianomaisen jäsenvaltion harjoittaman valvonnan puuttuvan täysin tai olevan puutteellista".[19]

23. Asianomainen jäsenvaltio ei puolestaan pysty kumoamaan komission päätelmiä pelkillä väitteillä, joiden tueksi se ei esitä selvitystä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta.[20] Jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä virheellisiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen epäillä vakavasti valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvan kokonaisuuden asianmukaisuutta ja tehokkuutta.[21]

24. Tässä tapauksessa komissio on toimittanut useita tietoja, joilla riidanalainen rahoituskorjaus on perusteltavissa. Asiakirjasta[22] ilmenee, että 84 481,128 tonnia Coop. San Giorgio -yrityksen varastoimasta durumvehnästä ei täyttänyt asetuksen N:o 1569/77 säännöksissä vaadittuja edellytyksiä. Vehnän laatu oli huonoa jo siinä vaiheessa, kun varastointielin osti vehnän. Lisäksi asiakirjasta ilmenee, että kyseinen huomio perustuu analyyseihin, joita CCIA teki Coop. San Giorgiossa maaliskuussa 1995 ottamista näytteistä.[23]

25. Olen komission tavoin sitä mieltä,[24] ettei Italian tasavallan esittämillä 37 todistuksella voida kumota edellä mainittua huomiota.

26. On syytä muistuttaa, että asetuksella N:o 1022/90 muutettiin markkinointivuodesta 1990/1991 alkaen asetusta N:o 1569/77, jotta voitiin korostaa tarvetta taata viljanäytteitä ottavien henkilöiden riippumattomuus. Asetuksen N:o 1022/90 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan selvästi, että jos interventioelin siirtää valvontavaltuutensa kolmannelle henkilölle, sen on varmistettava, että kyseinen henkilö takaa riippumattomuutensa tarjoajaan nähden.

18 — Ks. muun muassa asia C-347/85, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 24.3.1988 (Kok. 1988, s. 1749, 16 kohta); asia C-281/89, Italia v. komissio, tuomio 19.2.1991 (Kok. 1991, s. I-347, 19 kohta); asia C-55/91, Italia v. komissio, tuomio 6.10.1993 (Kok. 1993, s. I-4813, 13 kohta) ja asia C-48/91, Alankomaat v. komissio, tuomio 10.11.1993 (Kok. 1993, s. I-5611, 14 kohta).

19 — Asia C-8/88, Saksa v. komissio, tuomio 12.6.1990 (Kok. 1990, s. I-2321, 23 kohta) ja asia C-253/97, Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999 (Kok. 1999, s. I-7529, 6 kohta).

20 — Asia C-242/96, Italia v. komissio, tuomio 1.10.1998 (Kok. 1998, s. I-5863, 59 kohta) ja em. asia Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999 (7 kohta).

21 — Em. asia Saksa v. komissio, tuomio 12.6.1990 (28 kohta); em. asia Italia v. komissio, tuomio 1.10.1999 (59 kohta) sekä em. asia Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999 (7 kohta).

22 — Yhteenvetokertomus (s. 103).

23 — Idem.

24 — Vastine (24 ja 26 kohta) ja vastaus (3—5 kohta).

27. Riippumattomuutta koskeva edellytys ei kuitenkaan täyty tässä tapauksessa. On nimittäin varmaa,[25] että Consulchimica de Crotone -nimisen yksityisen laboratorion analysoimat näytteet otti varastoija itse eikä riippumaton henkilö. Toisaalta Italian tasavalta myöntää, että kyseinen seikka on omiaan vahingoittamaan analyysien tulosten objektiivisuutta, sillä varastointielin on velvollinen vastaamaan AIMAlle viljan ostopäätöksestä sekä tuotteiden mahdollisesta vahingoittumisesta varastoinnin aikana.

28. Näin ollen katson, ettei kantajan esittämillä analyyseja koskevilla todistuksilla voida kumota komission toteamuksia. Täten ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää ensimmäisen perusteen.

2) Riidanalaisten tuotteiden määrän arvioinnissa tapahtuneen virheen todennäköisyys

29. Italian tasavalta väittää, että komissio teki virheen arvioidessaan toisen vehnäerän määräksi 38 228,064 tonnia. Se väittää, että CCIA totesi maaliskuussa 1995 tehdyssä tarkastuksessa nimenomaan, että Coop. San Giorgio -yrityksen hallussa olleen vehnän määrä oli 37 042,795 tonnia eli 1 185,269 tonnia vähemmän kuin komission väittämä määrä. Vaikka Italian viranomaiset toimittivatkin kyseisen luvun komissiolle maaliskuussa 1999, komissio pitäytyi riidanalaista rahoituskorjausta koskevassa määrässä, joksi esitettiin kyseiset 38 228,064 tonnia. Riidanalainen rahoituskorjaus ei täten ole perusteltavissa edellä mainitun suuruisena.

30. Italian tasavallan perusteluja ei voida hyväksyä.

31. Asiakirjasta[26] ilmenee, että CCIA totesi maaliskuussa 1995 suoritetun tarkastuksen yhteydessä, että Coop. San Giorgio -yrityksen varastoima, 37 042,795 tonnin suuruinen durumvehnäerä oli huonolaatuista ja että määrästä puuttui toinen, 1 185,269 tonnin suuruinen erä. Näin ollen komissio vaati rahoituskorjausta näiden kahden erän osalta ja myönsi vahingoittuneelle ja puuttuvalle erälle saman arvon.

32. Italian tasavalta ei kuitenkaan esitä mitään todisteita väitteidensä tueksi. Se tyytyy toteamaan, että CCIA:n raportti on komission hallussa.[27] Koska kantaja ei kykene osoittamaan komission toteamuksia vääriksi, toinen perustelu on hylättävä.

25 — Ks. vastine (26 kohta) ja vastaus (s. 2 ja 3).

26 — Ks. mm. komission 25.3.1999 päiväämä kirje N:o 22783 (8 kohta) (kannekirjelmän liite 5).

27 — Kantajan vastaus (s. 3).

III Algeriaan vietävän durumvehnän myynti

A *Asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat*

33. Komission 28.7.1993 antamassa asetuksessa N:o 2131/93 [28] säädetään, että interventioelinten ostaman viljan myyntiin saattamisen on tapahduttava tarjousmenettelyjen yhteydessä.

34. Komissio antoi 31.10.1994 antamallaan asetuksella N:o 2668/94 [29] Italian interventioelimelle luvan järjestää tarjouskilpailun 148 000 tonnille durumvehnää sen viemiseksi karkeina durumvehnäjauhoina Algeriaan. Asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarjouskilpailun voittajaa vaaditaan antamaan 50 ecun suuruinen vakuus durumvehnätonnia kohti tuotteiden vientiä ja tuontia Algeriaan koskevan velvoitteen täyttämiseksi. Kyseisen artiklan mukaan vakuuden ensimmäinen, 25 ecun suuruinen erä durumvehnätonnia kohti on toimitettava vientitodistuksen myöntämisen yhteydessä ja toinen 25 ecun suuruinen erä ennen viljan noutoa. Kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa todetaan, että vakuuden kokonaismäärä vapautetaan 15 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin tarjouskilpailun voittaja on esittänyt todisteen karkean durumvehnäjauhon tosiasiallisesta saapumisesta Algeriaan. Asetuksen 11 artiklan 4 kohdassa täsmennetään lisäksi, että vehnän ostohinnan maksaminen ja karkean durumvehnäjauhon vienti asetetussa määräajassa tarkoittavat 22.7.1985 annetun asetuksen [30] 20 artiklassa säädettyä "ensisijaista" vaatimusta. Edellä mainitussa asetuksessa on säännöksiä, joilla säädellään useissa asetuksissa yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä vaadittuja vakuuksia koskevaa järjestelmää. [31]

35. Komissio muutti 10.3.1995 asetusta N:o 2668/94 antamalla asetuksen N:o 545/95. [32] Komissio esitti vakuuden kokonaismäärän vapauttamista 15 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin tarjouskilpailun voittaja on esittänyt todisteen kyseisen asetuksen 4 artiklassa tarkoitetun "ensisijaisen vaatimuksen" täyttämisestä.

36. Tässä tapauksessa komissio katsoi, että Italian hallintoviranomaiset olivat vapauttaneet sen vakuuden, jonka eräs tarjouskilpailun voittajista, Italgrani SpA -niminen yritys, oli antanut, ilman että kyseinen yritys olisi todistanut maksaneensa tuotteiden ostohintaa. Näin ollen komissio vaati 1 923 101 478 ITL:n rahoituskorjausta, joka vastaa sen vakuuden määrää, joka Italian viranomaisten olisi tullut pidättää.

28 — Interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyistä ja edellytyksistä annettu asetus (EYVL L 191, s. 76).

29 — EYVL L 284, s. 45.

30 — Maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta annettu asetus (EYVL L 205, s. 5). Ks. tähän käsitteeseen liittyen mm. yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa C-177/00, Italia v. komissio, esittämäni ratkaisuehdotus (106 ja 107 kohta).

31 — Johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale.

32 — EYVL L 55, s. 27.

B *Kanne*

37. Italian tasavalta väittää komission rikkoneen oikeusvarmuuden periaatetta. Italian tasavallan mukaan riidanalainen rahoituskorjaus perustuu siihen tosiseikkaan, ettei tarjouskilpailun voittaja noudattanut asetuksen N:o 2668/94, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 545/95, 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia. Jälkimmäistä asetusta ei kuitenkaan vielä sovellettu riidanalaisten tosiseikkojen hetkellä. Näin ollen komissio on soveltanut asetusta taannehtivasti ja laittomasti.

38. Komission tavoin katson, että edellä esitetty väite on perusteeton.

39. Asiakirjasta [33] ilmenee, että toisin kuin Italian tasavalta väittää, riidanalainen rahoituskorjaus ei perustu asetuksella N:o 545/95 muutetun asetuksen N:o 2668/94 11 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Päinvastoin komissio katsoi, etteivät Italian viranomaiset voineet vapauttaa Italgrani SpA -yrityksen vakuutta, ellei kyseinen yritys ollut noudattanut asetuksen N:o 2668/94 11 artiklan 4 kohdan velvollisuuksia. Jälkimmäistä säännöstä ei kuitenkaan ole muutettu asetuksella N:o 545/95, joten väite yhteisön lainsäädännön taannehtivasta soveltamisesta on hylättävä.

33 — Yhteenvetokertomus (s. 105).

40. Asiakirjan tiedoista voidaan päätellä myös, että riidanalaista rahoituskorjausta perusteltiin laillisesti. Asetuksen N:o 2668/94 11 artiklan 4 kohdan mukaan vehnän ostohinnan maksaminen ja karkean durumvehnäjauhon tosiasiallinen vienti asetetussa määräajassa tarkoittavat asetuksen N:o 2220/85 20 artiklassa säädettyä ensisijaista vaatimusta. Viimeksi mainitun tässä tapauksessa sovellettavan asetuksen [34] 21 artiklassa täsmennetään, että vakuus vapautetaan, kun todiste kaikkien ensisijaisten vaatimusten täyttämisestä on esitetty. Sitä vastoin sen 22 artiklassa säädetään, että vakuus siirtyy interventioelimelle, jos ensisijaista vaatimusta ei ole noudatettu.

41. Tässä tapauksessa ei kuitenkaan ole kiistetty sitä, ettei Italgrani SpA maksanut durumvehnän ostohintaa sille myydystä määrästä. [35] Koska tarjouskilpailun voittaja ei noudattanut asetuksen N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettua ensisijaista vaatimusta, Italian viranomaiset eivät voineet vapauttaa tarjouskilpailun voittajan antamaa vakuutta.

42. Näin ollen ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää kyseisen kumoamisperusteen.

34 — Asetusta N:o 2220/85 sovelletaan sen 1 artiklan a kohdan nojalla vakuuksiin, jotka on annettava asetuksen N:o 2727/75 säännösten soveltamiseksi.

35 — Ks. yhteenvetokertomus (s. 105), kannekirjelmä (s. 5) ja vastine (29 ja 30 kohta).

IV 9 965 368 843 ITL:n rahoituskorjaus, joka vastaa vehnä-, ohra- ja maissivarastoissa havaittujen erojen arvoa

A *Tosiseikat*

43. Komission yksiköt ovat vaatineet rahoituskorjausta, koska ne havaitsivat eroja niiden vehnä-, ohra- ja maissivarastojen välillä, joista Italian viranomaiset ilmoittivat varainhoitovuoden 1994 lopun ja varainhoitovuoden 1995 alun välisenä aikana.

44. Vehnän määräksi ilmoitettiin varainhoitovuoden 1994 lopussa 361 tonnia, vaikka sen määräksi ilmoitettiin varainhoitovuoden 1995 alussa 636,3 tonnia (eli lisäystä oli 275 tonnia). Ohran määräksi ilmoitettiin varainhoitovuoden 1994 lopussa 80 039,67 tonnia, vaikka sen määräksi ilmoitettiin varainhoitovuoden 1995 alussa 52 195,07 tonnia (eli vähennystä oli 27 844,6 tonnia). Maissin määräksi taas ilmoitettiin varainhoitovuoden 1994 lopussa 27 371,061 tonnia, vaikka sen määräksi ilmoitettiin varainhoitovuoden 1995 alussa 62 817,324 tonnia (eli lisäystä oli 35 446,263 tonnia).

45. Komissio päätti määrätä Italian viranomaisten maksettavaksi ylimääräisten vehnä- ja maissimäärien siirtoarvon sekä puuttuvien ohramäärien vasta-arvon. Rahoituskorjauksen kokonaismäärä on 9 965 368 843 ITL.

B *Italian tasavallan väitteet ja niiden perustelut*

46. Italian tasavalta pitää riidanalaisia rahoituskorjauksia perusteettomina. Se esittää väitteensä tueksi seuraavat perustelut: [36]

"Italian hallitus huomauttaa, että varastoja koskevat korjaukset johtuvat siitä, että Italian hallintoviranomaiset suorittivat lokakuussa 1994 todellisten varastojen pakollisen tarkistamisen sellaisina kuin ne esiintyivät CCIA:n tekemän inventointitarkastuksen jälkeen.

— —

Komissio tavoittelee omaa etuaan, koska se pyrkii muuttamaan omaksi taloudelliseksi edukseen sen tosiseikan, että Italian hal-

36 — Kannekirjelmä (s. 6).

lintoviranomaiset mukauttivat täysin perustellusti tileihin merkityt varastot todellisten varastojen mukaisiksi. Komissio nimittäin hyötyy yhtäältä 'siirtoarvosta' vehnä- ja maissivarastojen lisäyksen vuoksi ilman, että se antaa Italian valtion hyötyä siitä ohran osalta, ja toisaalta asetuksen N:o 3597/90 perusteella ohravaraston vähennyksen jälkeen lasketusta arvosta, joka ei johdu tuotteen tosiasiallisesta menetyksestä.

Komission logiikan mukaan myös Italian hallintoviranomaisille olisi myönnettävä seuraavat positiiviset korjaukset:

1) Palautetaan Italian valtiolle sen maksettavaksi varainhoitovuoden 1994 osalta määrätyn siirtoarvon vähennys 27 844,600 ohratonnin osalta.

2) Varainhoitovuodeksi 1994 lankeavat tekniset varastointikulut (budjettikohta 1011.03), jotka koskevat sitä 35 446,263 tonnin suuruista maissimäärää, joka ilmoitettiin ylöspäin ja joka havaittiin CCIA:n suorittamien inventointitarkastusten analysoinnin perusteella. Lisäys johtui siitä, ettei kyseistä määrää otettu huomioon varainhoitovuotta 1994 koskevissa EMOTR:n taulukoissa.

3) Varainhoitovuosiksi 1992, 1993 ja 1994 lankeavat varastointikulut (budjettikohta 1011.03), jotka koskevat sitä 275 tonnin suuruista vehnämäärää, joka varastoitiin siksi, että osa Albaniaan joulukuussa 1992 ruoka-apuna lähetettävästä 5 000 tonnin vehnämääräerästä jäi toimittamatta."

C *Yhteisöjen tuomioistuimen arvio asiasta*

47. Italian tasavallan perustelut eivät mielestäni täytä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrättyjä edellytyksiä. Perustelujen avulla ei ole mahdollista määrittää niitä oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, joilla kantaja perustelee kumoamisvaatimuksensa. Vaikka on totta, että komissiolla oli mahdollisuus esittää puolustuksensa sen aseman ansiosta, joka sillä on oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, yhteisöjen tuomioistuimella ei sitä vastoin ole valtuuksia harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa yksistään kannekirjelmän sisältämien tietojen perusteella. Tältä osin muistuttaisin, ettei yhteisöjen tuomioistuin voi tulla kantajan tai hänen asianajajansa tilalle pyrkimällä itse määrittämään sellaiset tiedot, joita se voisi

pitää kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten perusteluina. Näin ollen neljäs kumoamisperuste on jätettävä tutkimatta.

V 2 502 127 250 ITL:n rahoituskorjaus, joka vastaa aiempaan kuukausittain tehtävään ilmoitukseen tehtyjen korjausten määrää (vehnä, ohra ja maissi)

A *Tosiseikat*

48. Komission yksiköt ovat vaatineet 2 502 127 250 ITL:n rahoituskorjausta korjatakseen Italian viranomaisten vuosi-ilmoituksessa tekemän virheen. Italian hallintoviranomaiset eivät nimittäin laatiessaan varainhoitovuotta 1995 koskevia EMOTR:n vuositaulukoita siirtäneet niitä komission kuukausittaiseen ilmoitukseen tekemiä korjauksia, jotka se on velvollinen tekemään 7.9.1988 annetun komission asetuksen N:o 2776/88 [37] 9 artiklan 7 kohdan nojalla.

37 — Asetus tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettavien menojen kirjaamista varten (EYVL L 249, s. 9).

B *Italian tasavallan väitteet ja niiden perustelut*

49. Italian tasavalta katsoo, että riidanalaista korjausta vaatiessaan komissio rankaisee sitä kaksinkertaisesti. Italian tasavalta esittää seuraavat perustelut: [38]

"1) Italian hallintoviranomaiset kirjasivat varainhoitovuotta 1995 koskevaan kahdenteentoista kuukausi-ilmoitukseen sisältyviin taulukoihin 8 (1. rivi) ja 52 (30. rivi) seuraavat tiedot:

— maissivarastot 1.10.1994: 27 371,061 tonnia

— tekniset kulut (budjettikohta 1011.006): 472 481 200 ITL

38 — Kannekirjelmä (s. 7 ja 8).

— rahoituskulut (budjettikohta 1012.006): 141 376 660 ITL

— muut kulut (budjettikohta 1013.006): 2 946 864 571 ITL.

dittu) yhteenvetokertomuksen kohtaan 4.5.1.3.2 (lisäys II)."

Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 2776/88 9 artiklan nojalla esitetty negatiivinen korjaus on perusteeton, sillä se kumoaisi sovittelumenettelyssä varainhoitovuodeksi 1994 tehdyt päätökset ja johtaisi Italian hallintoviranomaisten kaksinkertaiseen rankaisemiseen. Rangaistuksen suuruus esitetään seuraavassa:

2) Komission yksiköt ilmoittivat 19.3.1996 päivätyllä kirjeellä N:o 12367 (ks. asiakirja E1) Italian viranomaisille tarpeesta suorittaa asetuksessa N:o 2776/88 säädetyt varainhoitovuotta 1995 koskevat rahoituskorjaukset, jotka johtuvat siitä, ettei komissio ole hyväksynyt edellä mainittuja kuluja. Komission yksiköt ilmoittivat 14.6.1995 päivätyllä kirjeellä N:o 22990 päätöksestään olla hyväksymättä julkiseen interventioon tarkoitettua kyseistä 27 371,061 tonnin maissimäärää sen vuoksi, että maissi oli vahingoittunut Cavalli-nimiselle yrityksen vahingoksi tapahtuneen luonnonkatastrofin vuoksi.

— 472 481 200 ITL budjettikohdan 1011.006 osalta

3) Sittemmin sovittelumenettelyssä päätettiin varainhoitovuotta 1994 koskevien tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä Cavalli-nimisen yrityksen varastoon varastoidun maissin määrän osalta määrätä Italian hallintoviranomaisten maksettavaksi kaksi negatiivista rahoituskorjausta (448 148 256 ITL ja 123 262 537 ITL) sekä yksi, 8 132 491 172 ITL:n suuruinen positiivinen korjaus, jotka kaikki on sisällytetty (kuten oli vaa-

— 141 376 660 ITL budjettikohdan 1012.006 osalta

— 2 946 864 571 ITL budjettikohdan 1013.006 osalta.

C *Yhteisöjen tuomioistuimen arvio asiasta*

50. Italian tasavallan perustelut eivät täytä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrättyjä edellytyksiä. Perustelujen avulla ei ole mahdollista määrittää niitä oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, joilla kantaja perustelee kumoamisvaatimuksensa. Vaikka on totta, että komissiolla oli mahdollisuus esittää puolustuksensa sen aseman ansiosta, joka sillä on oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, yhteisöjen tuomioistuimella ei sitä vastoin ole valtuuksia harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa yksistään kannekirjelmän sisältämien tietojen perusteella. Kuten olen todennut, yhteisöjen tuomioistuin ei voi tulla kantajan tai hänen asianajajansa tilalle pyrkimällä itse määrittämään sellaiset tiedot, joita se voisi pitää kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten perusteluina. Näin ollen viides kumoamisperuste on jätettävä tutkimatta.

VI Viljan myyntiä julkiseen interventioon koskevien laskujen maksaminen

51. Italian tasavalta vetoaa viimeiseen kumoamisperusteeseen, joka ei sen omien ilmoitusten mukaan koske riidanalaista päätöstä.[39] Se ilmoittaa esittäneensä sovittelumenettelyssä hakemuksen, jonka tarkoituksena oli viljan myyntiä julkiseen interventioon koskevien laskujen, 11 952 457 079 ITL:n suuruisen summan saaminen. Se väittää, että jos komissio ei myönnä sille kyseistä summaa, se joutuu kaksinkertaisen rangaistuksen kohteeksi.

52. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava kantajan vaatimukset. Tässä tapauksessa kumoamisperuste, johon Italian tasavalta vetoaa, koskee säädöstä, jonka kumoamista se ei vaadi vaatimuksissaan. Näin ollen kyseinen kumoamisperuste on jätettävä tutkimatta.

VII Oikeudenkäyntikulut

53. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 — Kannekirjelmä (s. 8).

VIII Ratkaisuehdotus

54. Näin ollen ehdotan edellä esitetyn perusteella, että yhteisöjen tuomioistuin:

1) hylkää kanteen

2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.